

Betreft: Klacht Commissie Bijzondere Situaties (regeling schrijnende gevallen Groningen)

Geachte heren,

Op 17 januari 2014 heeft u namens respectievelijk kabinet, provincie en gemeente Delfzijl samen met de burgemeesters van de gemeenten Appingedam, Bedum, De Marne, Eemsum, Loppersum, Slochteren, Ten Boer en Winsum een bestuurlijk akkoord gesloten voor een pakket maatregelen in reactie op de vele problemen die zijn ontstaan als gevolg van gaswinning in de provincie Groningen.

Aan de totstandkoming van dat akkoord tussen kabinet, provincie en gemeenten, getiteld 'Vertrouwen op Herstel. Herstel van Vertrouwen', is door de Nederlandse Aardolie Maatschappij meegewerkt. Eveneens op 17 januari 2014 heeft NAM in een brief aan minister Kamp aangegeven dat het bedrijf de bijdragen zoals in het akkoord beschreven zal uitvoeren en financieren.

Verantwoordelijkheid kabinet, provincie en gemeenten voor Commissie Bijzondere Situaties

Op pagina 4 van het bestuurlijk akkoord wordt melding gemaakt van een fonds 'speciale gevallen', te financieren door NAM.

Dit fonds is bedoeld ter ondersteuning van mensen die door bijzondere omstandigheden met de andere in het akkoord genoemde maatregelen niet voldoende geholpen worden.

Expliciet wordt in het akkoord genoemd dat er normen uitgewerkt zullen worden, zoals:

- De bewoner van een woning kampt met gezondheidsklachten
- Beperkingen / persoonlijke omstandigheden op grond waarvan in redelijkheid niet verwacht kan worden dat bewoner langer in zijn woning blijft wonen
- Te lange duur van schadeafwikkeling, die bijvoorbeeld een belemmering kan vormen voor verkoopbaarheid van de woning

Tot slot wordt in het akkoord aangegeven dat het fonds dient te worden beheerd door een onafhankelijke instantie, samen te stellen uit door Dialoogtafel Groningen aan te wijzen deskundigen met relevante ervaring op dit gebied.

Op 22 januari heeft minister Kamp in een brief aan de Tweede Kamer uitleg gegeven over dit fonds. Een citaat uit die brief:

Vooruitlopend op het instellen van een onafhankelijke instantie heb ik NAM gevraagd om op korte termijn, als interim oplossing in overleg met de provincie, een drietal deskundigen aan te stellen die alvast de door burgemeesters in het gebied en de Onafhankelijk Raadsman aangegeven meest schrijnende gevallen zullen bekijken en beoordelen.

Dit heeft in maart 2014 geresulteerd in de totstandkoming van de Commissie Bijzondere Situaties.

Chronologisch verslag van onze contacten ivm Commissie Bijzondere Situaties

Op 4 april 2014 stuurden wij burgemeester Groot van Delfzijl een brief waarin wij uiteenzetten welke moeilijkheden wij op medisch/psychisch gebied ervaren en welke ernstige hinder wij ondervinden als gevolg van de gaswinning door NAM, en hoe zwaar dit alles financieel op ons drukt.

Op 19 mei 2014 hebben wij op het gemeentehuis van Delfzijl een lang gesprek gevoerd met burgemeester Groot en diens ambtenaar dhr. XXX. Tijdens dat gesprek constateerde de burgemeester dat wij als 'schrijnend geval' aangemerkt dienden te worden.

In de periode 19 mei – 16 juni 2014 hebben wij per e-mail aan dhr. XXX extra informatie aangeleverd voor doorgeleiding naar de Commissie Bijzondere Situaties, te weten een uitdraai van een consult bij onze huisarts en een lijst met specifieke aandachtspunten op de gebieden Financieel, Sociaal, Economisch, Psychisch en Medisch.

Dhr. XXX gaf aan dat hij zowel de brief aan burgemeester Groot als deze aanvullende informatie zou doorsturen naar de Commissie Bijzondere Situaties.

Op 26 juni 2014 kregen wij van de Commissie bericht dat er zo spoedig mogelijk contact met ons zou worden opgenomen (*bijlage A*).

Op 20 en 21 juli, op 19 augustus en op 12 september 2014 hebben wij tevergeefs proberen door te dringen tot de Commissie, waarna wij ons in wanhoop weer tot dhr. XXX hebben gewend.

Op 16 september 2014 heeft dhr. XXX ons thuis bezocht. Later die dag gaf hij per e-mail aan dat er vanuit de gemeente nogmaals op contact was aangedrongen bij de Commissie, en dat hij in verband met de privacy geen inzicht had in de stappen die de Commissie nam.

Op 30 september 2014 heeft mevrouw YYY, maatschappelijk werkster bij de Stichting Welzijn & Dienstverlening (SWD) te Delfzijl, ingehuurd als casemanager van de Commissie, ons thuis bezocht. Tijdens dat bezoek hebben wij een toestemmingsformulier ontvangen. Ook hebben wij een intakeformulier ontvangen, waarop aangegeven stond welke informatie wij moesten inleveren.

De casemanager vertelde dat er op drie criteria getoetst zou worden: Medisch/Psychisch, Financieel en Schade. Dit zou resulteren in drie rapporten. Pas als die rapporten compleet waren, zouden wij officieel 'schrijnend geval' zijn en geholpen worden.

Als wij geen toestemming zouden geven voor het opvragen van medisch/psychische of financiële gegevens, zou de Commissie onze zaak niet in behandeling nemen. Wij vonden dit heel ver gaan, maar aangezien wij heel graag geholpen wilden worden en geen andere uitweg zagen dan deze Commissie, hebben wij het formulier ondertekend.

Op 9 oktober 2014 heeft een GGD-arts ons bezocht om onze medische/psychische geschiedenis door te nemen. Wij weten niet of deze arts gegevens heeft opgevraagd bij onze huisarts, bij ziekenhuizen of bij andere specialisten. Op basis van het toestemmingsformulier zou hij dat wel hebben kunnen doen. Wij weten ook niet of er sindsdien nog door andere deskundigen op dit gebied bij medische instanties gegevens van ons zijn opgevraagd, en of die gegevens daarna zijn gewist of vernietigd.

In de periode oktober 2014 – februari 2015 hebben wij ons best gedaan om voor de rapporten Financieel en Schade alles aan te leveren waar de Commissie om vroeg.

Met name het rapport Financieel is een omvangrijke stapel documenten geworden. Dit alles is per e-mail verstuurd naar de casemanager, die wij enkel konden bereiken op een e-mailadres bij haar vaste werkgever, SWD. Wij weten niet welke deskundigen naar deze financiële documenten hebben gekeken, of hoe deze documenten bij die deskundigen zijn bezorgd. Onbekend is ook bij welke instanties deze deskundigen op basis van het toestemmingsformulier gegevens hebben

opgevraagd, en of deze deskundigen na gedane zaken de documenten gewist of vernietigd hebben.

Voor het rapport Schade hebben wij contact gehad met een expert die namens NAM is gestuurd, met NAM zelf, en met onze contra-expert. Kopieën van berichtgeving over de schade aan ons huis zijn per e-mail naar de casemanager gestuurd. Ook de heren Van den Berg en Groot hebben in de loop van het slepende schadeafhandelingsproces van ons een CC gehad van meerdere berichten uit de e-mailwisseling tussen ons en NAM.

Op 13 februari 2015 hebben wij met de casemanager en met dhr. ZZZ, werkzaam bij GGD Groningen en secretaris van de Commissie Bijzondere Situaties, bij ons thuis een lang gesprek gevoerd over de stand van zaken.

Wij hebben toen aangegeven dat het ons niet lukte rapport Schade compleet te krijgen, en dat het lange wachten op adequate hulp en ondersteuning een zware wissel op ons en onze kinderen trok. Ook hebben wij gevraagd om psychische hulp te vergoeden.

Dhr. ZZZ heeft aangegeven dat éérst de drie rapporten compleet moesten zijn, en dat er tot die tijd vanuit de Commissie niks gedaan kon worden.

Uit het verdere gesprek bleek dat het rapport Medisch/Psychisch wél als compleet was aangemerkt, maar het rapport Financieel nog niet. Daarvoor moest extra informatie worden ingeleverd – die niet op het intakeformulier vermeld stond.

We hebben tijdens dat gesprek aangegeven dat we ons zorgen maken over onze privacy, en gevraagd of onze persoonsgegevens en andere vertrouwelijke informatie aan onbevoegde derden, zoals NAM, werden doorgegeven.

Dhr. ZZZ stelde dat de Commissie absoluut onafhankelijk was, en dat onze gegevens alleen met de deskundigen werden gedeeld - pertinent niet met NAM.

Ook werd ons verteld dat ons dossier op dat moment alleen in handen was van de casemanager. Een fysieke kopie lag in een kantoorkast bij SWD. Zodra wij 'schrijnend geval' zouden zijn, zou deze kopie worden overgedragen aan dhr. ZZZ, die de fysieke kopie zou opbergen in de kluis op zijn kantoor bij GGD.

Over beveiliging van de vele e-mails met gegevens, of de digitaal danwel analoog aan deskundigen verstrekte gegevens, is ons tijdens dat gesprek niets duidelijk geworden.

In de periode 14 februari – 24 maart 2015 hebben we ervoor gezorgd dat rapport Financieel compleet was, en bij NAM aandrongen op versnelde afhandeling van onze schademelding.

Tevens hebben we in die periode bij NAM een kopie opgevraagd van ons schadedossier.

In dat dossier troffen wij een scan aan van het toestemmingsformulier van de Commissie Bijzondere Situaties (*bijlage B, door onszelf afgelakt. Het niet-afgelakte originele bewijs kunnen wij op verzoek tonen.*) Dit betekent dat NAM, een bedrijf dat geen enkel wettelijk recht heeft op inzage in onze medische of financiële gegevens, nu wél beschikt over dergelijke informatie.

Op 25 maart 2015 hoorden wij van onze contactpersoon bij NAM via de e-mail dat onze schademelding bij NAM rond was. Daarmee was ook het rapport Schade compleet. Dit hebben wij direct per e-mail gemeld aan de casemanager.

Toch kwam er op 30 maart 2015 van de Commissie Bijzondere Situaties een afwijzingsbrief (*bijlage C*). Hieruit maken wij op dat de casemanager en de secretaris van de Commissie over ons dossier niet adequaat hebben gecommuniceerd.

Op 14 april 2015 stuurden wij de casemanager per brief een aantal juridische vragen inzake de gegevensverwerking in het kader van de Wet op Bescherming van Persoonsgegevens (*bijlage D*).

Op 17 april 2015 gaf zij per e-mail aan deze vragen te hebben ontvangen.

Op 4 mei 2015 gaf zij, eveneens per e-mail, aan deze vragen niet zelf te kunnen beantwoorden, en ze direct na ontvangst te hebben doorgestuurd naar de Commissie (dhr. ZZZ). Ze gaf ook aan dat ze een geheimhoudingsverklaring had getekend, en geen gegevens met derden deelde, tenzij wij daarvoor toestemming hadden gegeven.

Op 7 mei 2015 ontvingen wij van dhr. ZZZ een brief met daarin het besluit dat wij officieel als 'schrijnend geval' aangemerkt waren door de Commissie (*bijlage E*).

Zoals u in die brief kunt zien, heeft dat besluit niet tot concrete hulp geleid. Er is niet ingegaan op onze herhaalde verzoeken om ons huis te kopen en ons op fatsoenlijke wijze te compenseren voor alle immateriële en materiële schade, waaronder de reeds gemaakte kosten voor psychologische hulp en de verregaande inkomstenderving.

Op 13 mei 2015 hebben wij de Commissie een brief gestuurd om onze grieven kenbaar te maken. Daarbij hebben we ter herinnering nogmaals de brief met vragen over gegevensverwerking gevoegd.

Op 26 mei 2015 hebben wij een rappel gedaan, en verzocht om binnen twee weken antwoord te geven op onze vragen over gegevensverwerking.

Op 10 juni 2015 heeft de casemanager aangegeven dat zij haar functie neerlegt, en dat dhr. ZZZ voortaan onze vaste contactpersoon zou zijn.

Een antwoord op onze brief met grieven en op onze vragen over gegevensverwerking hebben wij tot op heden niet mogen ontvangen.

Enkele verzoeken en een verklaring

Zoals aan het begin van deze brief uiteengezet, is de Commissie Bijzondere Situaties ingesteld op initiatief van de minister van Economische Zaken, de heer Kamp, in het kader van een regeling voor schrijnende gevallen, zoals vermeld in het bestuurlijk akkoord 'Vertrouwen op Herstel. Herstel van Vertrouwen'.

Daarom verzoeken wij bij deze de heer Kamp, als hoogst verantwoordelijke instantie, binnen zes weken na dagtekening van deze brief zo volledig en gedetailleerd mogelijk antwoord te geven op onze vragen over gegevensverwerking (*bijlage D*), al dan niet in samenwerking met de heren Van den Berg en Groot.

Zowel de heer Kamp, de heer Van den Berg als de heer Groot verzoeken wij binnen zes weken na dagtekening van deze brief een uitvoerige reactie te geven op de gang van zaken betreffende gegevensverwerking en privacybescherming zoals geschetst in deze brief.

Voorts verzoeken wij de heren Kamp, van den Berg en Groot erop toe te zien dat onderstaande taak wordt uitgevoerd, en hiervan binnen zes weken na dagtekening van deze brief nauwgezet

verslag te doen:

- Permanente vernietiging van alle documenten met persoonsgegevens van ons en onze kinderen, zoals aangeleverd in het kader van de regeling voor schrijvende gevallen / Commissie Bijzondere Situaties, alsmede gegevens die betrekking hebben op de medisch/psychische status van ons en onze kinderen en de financiële status van ons en onze kinderen; ongeacht de vorm waarin deze documenten zijn vastgelegd (digitaal, analoog of anderszins); ervoor zorgdragend dat geen enkel spoor van deze gegevens is terug te vinden op mailservers / computers / fysieke locaties van gemeente Delfzijl, SWD, GGD, NAM en alle overige instanties, bedrijven en individuen die bij ons dossier betrokken zijn geweest

Tot slot verzoeken wij de heren Kamp, Van den Berg en Groot, als hoogste vertegenwoordigers van respectievelijk kabinet, provincie en gemeente Delfzijl, om binnen zes weken na dagtekening van deze brief in het kader van de regeling voor speciale gevallen zoals omschreven in het door henzelf mede ondertekende akkoord 'Vertrouwen op Herstel. Herstel van Vertrouwen' te komen met een voorstel voor een naar alle wettelijke en menselijke maatstaven redelijke oplossing, gedragen en gefiatteerd door NAM (zijnde de betalende partij), zodat wij nog dit jaar ons leven zoals het was vóór 16 augustus 2012 op fatsoenlijke wijze kunnen voortzetten op een veilige plek elders in Nederland.

Daarbij tekenen we aan dat we als gevolg van het tijdrovende, ondoelmatige en onrechtmatige handelen van de Commissie Bijzondere Situaties extra materiële en immateriële schade hebben geleden. Er is sinds 1 april 2014 op geen enkele wijze concrete hulp geboden in onze situatie, noch door de Commissie, noch door NAM. Psychologische ondersteuning hebben wij zelf geïnitieerd en betaald. In het verzamelen en aanleveren van informatie, het onderhouden van contacten en het rondkrijgen van de eerste schademelding hebben wij vele honderden uren van onze kostbare werktijd moeten steken. Onze veiligheid is op geen enkele wijze verbeterd. En ons huis, dat in totaal vier jaar te koop heeft gestaan, is waardeloos, daar het inmiddels aan alle kanten aan het scheuren en verzakken is.

We verzoeken de heren Kamp, Van den Berg en Groot zich rekenschap te geven van de ernst van de situatie, en het hierboven geschetste bestuurlijke onvermogen zwaar mee te laten wegen in hun opvatting van een **'naar alle wettelijke en menselijke maatstaven redelijke oplossing'**.

Ten aanzien van het toestemmingsformulier verklaren wij bij deze dat wij alle toestemming om medisch/psychische, financiële en overige persoonlijke gegevens op te vragen intrekken.

Mocht het bij de verdere behandeling van ons dossier in het kader van de regeling voor schrijvende gevallen nodig zijn om bepaalde gegevens in te zien, dan zullen wij hierover eerst in overleg treden met onze advocaat, tevens zaakwaarnemer.

Dit is onze laatste poging concrete hulp te krijgen in het kader van de regeling voor schrijvende gevallen zoals beschreven in het door u allen mede ondertekende bestuurlijke akkoord.

Bij uitblijven van een passende en tijdige reactie zien wij ons genoodzaakt de stap naar de rechter te maken.

Hoogachtend,